

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.10.2017, č.j. MV-99637-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí; ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto tak, že bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle ust. § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu“), neboť žalobce podal žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

Žalobce v podané žalobě napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. V žalobních bodech, jimiž je soud při svém přezkumu rozhodnutí vázán, uvedl, že správní úřady porušily povinnosti podle ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí a že nezjistily řádně skutkový stav věci. Tyto obecné citace správního řádu nijak nekonkretizuje. Uvádí, že žalovaný nedostatečně přezkoumal jím podané odvolání, což rovněž nijak konkrétně nerozvádí. Konkrétněji namítá, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení podle ust. § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu, když žalobce podal žádost včas, a jestli byla žádost podána příliš brzy, měl správní úřad pomoci žalobci odstranit tuto vadu a poučit jej. Přes mírnou konkretizaci je i tento žalobní bod převážně složen z citace zákona. Konečně namítá, opět velice obecně, že se rozhodnutí znamená nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života podle ust. § 174a zákona o pobytu, kdy toto ustanovení představuje maximální množinu faktorů, které ovlivňují přiměřenost správního rozhodnutí. Poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu, které nijak nekonkretizuje datem vydání či spisovou značkou.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž důvody jsou obdobné, jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K ústnímu jednání, jehož provedení navrhoval žalobce, se žalovaný nedostavil s omluvou, žalobce se nedostavil bez omluvy, ačkoliv mu bylo dne 13. 8. 2018 prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno předvolání k jednání. Právní zástupce žalobce oznámil soudu ukončení právního zastoupení dne 30. 8. 2018, tedy až po doručení předvolání k jednání, byly tak splněny podmínky pro jednání v nepřítomnosti obeslaného žalobce, který se nedostavil. Soud tak jednal v jeho nepřítomnosti.

V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobce byl oprávněn podat žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nejdříve 22. 9. 2011 a nejpozději dne 7. 12. 2011. Pokud jí podal po této lhůtě, jedná se o opožděně podanou žádost. Žalobce podal dne 6. 12. 2011 žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, toto řízení bylo dne 10. 12. 2013 zastaveno, s nabytím právní moci dnem 21. 12. 2016. Žádost nebyla podána příliš brzy, jak namítal v odvolání, ale téměř po uplynutí 5 let, kdy byl k jejímu podání žalobce oprávněn.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu, ve znění účinném v rozhodné době: „*Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec ... (d) podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat,...*“.

V daném případě se žalobní námitky zcela míjejí s rozhodovacím důvodem, který byl aplikován, proto je poměrně těžké se k takto vymezené žalobě vyjádřit. V tomto případě nejde o to, že příslušná žádost byla podána brzy, ale naopak pozdě, proto jakákoliv aplikace nějaké poučovací povinnosti směrem k žalobci by byla naprosto bezvýsledná, neboť na skutkovém závěru, že žádost byla podána téměř po pěti letech, kdy příslušná lhůta skončila, by to již nemohlo nic změnit. Pokud žalobce obecně namítal, že rozhodnutí není řádně zdůvodněné či vychází z neúplně skutkového zjištění, pak tyto námitky jsou tak obecné a omezují se na citace zákona, že se k nim soud nebude konkrétně vyjadřovat a odkazuje na odůvodnění rozhodnutí a správní spis, v němž je jak konkrétné odůvodnění, tak konkrétní skutkové zjištění, obsaženo.

Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí nehodnotilo dopad do jeho soukromého života ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu, pak soud uvádí, že toto procesní rozhodnutí v rozhodné době bylo takového povahy, že hodnocení dopadu do soukromého a rodinného života, případně všech skutečností podle ust. § 174a zákona o pobytu, vylučovalo, neboť řízení bylo zastaveno z důvodu pozdního podání příslušné žádosti. K žádnému zásahu do rodinného života žalobce tak tímto rozhodnutím nemohlo dojít. Svůj právní názor soud opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. ledna 2017, č.j. 9 Azs 288/2016 – 30, přičemž napadené správní rozhodnutí ze své povahy hodnotí jako rozhodnutí, které aplikaci ust. § 174a zákona o pobytu ze své povahy vylučovalo (cizinci nebylo odebíráno žádné pobytové oprávnění, pouze bylo procesně zastaveno řízení, když pobytové oprávnění cizince uplynulo plynutím času dlouho před vydáním tohoto procesního rozhodnutí).

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. října 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu